

Minister Energii

BM-WPR.0510.257.2026.MK

Warszawa, 16.09.2026

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do interpelacji posta Jacka Tomczaka nr 19195 w sprawie wykorzystania w systemach ciepłowniczych ciepła odpadowego z przemysłu i centrów danych, poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane pytania.

Kompleksowa ocena w zakresie ogrzewania i chłodzenia, o której mowa w art. 10c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516, 607 i 900, dalej: uPE), w brzmieniu nadanym przez projekt UC121, implementujący nowe zapisy dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, będzie zawierać m.in. analizę potencjału wykorzystania ciepła odpadowego i chłodu odpadowego w sektorze ogrzewania i chłodzenia. Zostanie ona także objęta podziałem na województwa, wraz z głównymi kategoriami pochodzenia źródeł ciepła i chłodu.

Analizy Polskiego Związku Centrów Danych (PLDCA) wskazują, że centra danych stanowią jedno z najbardziej perspektywicznych źródeł ciepła odpadowego. Moc obecnie pracujących centrów danych w Polsce szacowana jest na ok. 200 MW (wzrost z 72 MW w 2014 r. wg danych PMR). Prognozy rozwoju rynku przewidują 500 MW w perspektywie roku 2030 oraz około 1,1 GW do 2035 r. przy rocznym zużyciu energii elektrycznej na poziomie 9,31TWh. Szacuje się, że do 2030 r. potencjał odzysku ciepła z centrów danych w Polsce może sięgnąć ok. 19 700 TJ rocznie, co mogłoby pokryć ponad 7% krajowego zapotrzebowania na ciepło sieciowe.

Najistotniejszym problemem realizacji inwestycji w ciepło odpadowe, oprócz obowiązków analitycznych, są kwestie finansowe. W związku z tym Ministerstwo Energii opracowało „Strategię Transformacji Ciepłownictwa do 2040 r.”, której projekt znajduje się na etapie uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania. W dokumencie przewidziano utworzenie Programu transformacji ciepłownictwa systemowego, przygotowanego m.in. we współpracy z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (dalej: NFOŚiGW).

Kolejnym problemem jest dostęp do sieci ciepłowniczej, w szczególności możliwość technicznego i ekonomicznie uzasadnionego przyłączenia źródła ciepła odpadowego do istniejącej infrastruktury. Istotnym ograniczeniem jest również fakt, że wiele istniejących systemów ciepłowniczych pracuje przy stosunkowo wysokich parametrach temperaturowych, podczas gdy ciepło odpadowe często dostępne jest na niższym poziomie temperatury. W takich przypadkach jego bezpośrednie wykorzystanie w systemie ciepłowniczym może być utrudnione i wymagać zastosowania dodatkowych urządzeń, w szczególności pomp ciepła, umożliwiających podniesienie parametrów ciepła do poziomu wymaganego przez sieć. Znaczenie mają również odległość źródła ciepła odpadowego od sieci, konieczność budowy odpowiedniej infrastruktury przyłączeniowej, dostępna moc źródła, ciągłość i przewidywalność dostaw ciepła, a także parametry techniczne samej sieci

ciepłowniczej. Czynniki te bezpośrednio wpływają na techniczną możliwość oraz opłacalność ekonomiczną wykorzystania ciepła odpadowego na potrzeby systemu ciepłowniczego.

NFOŚiGW przygotował dedykowany program pn. Fundusz transformacji ciepłownictwa, którego budżet wynosi 3 miliardy złotych. Jego celem jest przyspieszenie transformacji systemów ciepłowniczych w Polsce w kierunku systemów niskoemisyjnych, efektywnych energetycznie i zgodnych z kierunkami polityki klimatyczno-energetycznej, w szczególności poprzez rozwój odnawialnych źródeł energii, wykorzystanie ciepła odpadowego oraz elektryfikację wytwarzania ciepła. Realizację przewidziano na lata 2026–2030. Projekt Programu został poddany konsultacjom publicznym, które zakończyły się pod koniec lipca br.

Kwestia obowiązku zakupu ciepła odpadowego została określona w art. 116 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68, 516, 900 i 912). Dodatkowo zagadnienie zostało podjęte w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z 15 lipca 2024 r. w sprawie obowiązku zakupu ciepła lub chłodu oraz ciepła odpadowego oraz sposobu załatwiania reklamacji w zakresie przyłączania do sieci ciepłowniczej (Dz.U. poz. 1084).

Zasady rozliczeń i podziału ryzyka inwestycyjnego to kwestie gospodarcze uzgadniane między poszczególnymi przedsiębiorstwami.

Według aktualizacji projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla obszaru Miasta Poznania, wydanego w lutym 2026 r., w 2024 roku wyprodukowano 44,3 TJ ciepła odpadowego, co stanowiło 0,58% poznańskiego ciepła systemowego. Dokumenty krajowe i samorządowe nie zawierają informacji liczbowych o szacowanym potencjalnie wykorzystaniu ciepła odpadowego w aglomeracji poznańskiej w kolejnych latach.

Dodatkowo informuję, że projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (UC121) zawiera przepisy nakazujące zawarcie w planach zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe gmin o liczbie powyżej 45 000 mieszkańców - oceny potencjału zwiększenia efektywności energetycznej w zakresie ogrzewania i chłodzenia poprzez odzyskiwanie ciepła odpadowego lub chłodu odpadowego na terenie gminy.

W aktualizacji Krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu¹ (dalej: aktualizacja KPEiK), przyjętej przez Radę Ministrów w czerwcu br., przyjmuje się, że w perspektywie:

- ❑ 2030 r. źródła ciepła odpadowego mogą generować do 3 PJ ciepła systemowego. Przy prognozowanej rocznej produkcji ciepła systemowego w 2030 r. na poziomie ok. 247–262 PJ, udział ciepła odpadowego wyniesie od 1,1 do 1,2% krajowego ciepła systemowego w 2030 r.
- ❑ 2040 r. źródła ciepła odpadowego mogą generować do 10 PJ ciepła systemowego. Przy prognozowanej rocznej produkcji ciepła systemowego w 2040 r. na poziomie

¹ <https://www.gov.pl/web/energia/krajowy-plan-w-dziedzinie-energii-i-klimatu-przyjety-przez-rade-ministrow-dokument-opracowalo-ministerstwo-energii>

ok. 214–238 PJ, udział ciepła odpadowego wyniesie od 4,2 do 4,7% krajowego ciepła systemowego w 2040 r.

Znaczenie wykorzystania ciepła odpadowego zostało również podkreślone w projekcie „Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.”. Wskazuje ona wykorzystanie ciepła odpadowego jako jeden z kierunków prowadzących do ograniczenia wykorzystania paliw kopalnych oraz zwiększenia udziału nisko- i bezemisyjnych źródeł ciepła w systemach ciepłowniczych. Przewiduje również działania wspierające modernizację i transformację systemów ciepłowniczych, w tym rozwiązania umożliwiające szersze wykorzystanie lokalnie dostępnego ciepła odpadowego. Jednocześnie wśród kluczowych wskaźników realizacji Strategii określono osiągnięcie do 2040 r. poziomu do 10 PJ zagospodarowanego ciepła odpadowego w ciepłownictwie systemowym. Realizacja Strategii będzie podlegała monitoringowi.

Weryfikacja postępów w wypełnieniu krajowych założeń, celów, polityk i działań zawartych w KPEiK jest realizowana w ramach zintegrowanego krajowego sprawozdania z postępów w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 15ab uPE, przygotowywanego co dwa lata przez ministra właściwego ds. energii, którego projekt jest przekazywany Komisji Europejskiej.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra

Konrad Wojnarowski
Podsekretarz stanu
16.09.2026

Do wiadomości: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów